

har jeg den Tillid til Rigsdagen, at jeg ikke forgæves vil banke paa dens Dør, naar jeg kommer med gode Grunde og beder om en Forhøjelse. Ingen Lov er jo saadan, at den ikke kan forandres.

Den anden Ændring om, at den jydsk Kommissarius skal have Bopæl i Aarhus, var jo nok det Punkt, hvor min ærede Forgænger var mest betænkelig, og jeg forstaaer det saa vel, thi set fra Centraladministrationens Side kan det naturligvis aldrig blive andet end en Gene at have nogen af Kommissarierne, overhovedet nogen af dem, man skal staa i hyppig og direkte Forbindelse med, boende saa langt fra Regeringens Sæde, som Aarhus jo dog er trods de gode Forbindelser. Men det er klart, at man ogsaa fra Regeringens Side har Lov til at bøje sig for Hensyn, der gøres gældende fra anden Side, og jeg forstaaer saa godt disse Hensyn, selv om det maaske væsentligt er et Følelesmoment, der gøres gældende fra Jydernes Side, naar de ønske at hævde deres Ret, deres Værdighed som ligeberettigede med dem, der ere nærmere ved Hovedstaden, til at have de Embedsmænd i deres Midte, som der overhovedet kan være Tale om at faa derover. Jeg er ikke uden Forstaaelse af denne Følelse og dens Berettigelse. Det kan jo heller ikke nægtes, at naar man ser hen til den Instruks, der er givet i 1877 for Kommissarierne, særlig med Hensyn til Tilsynet med private Baners Drift, ligger der der stærke Argumenter for, at de bo saa nær som muligt ved deres Distrikt. Man siger nok, at det er lige saa nær at komme herfra derover. Ja, det vil jeg dog nu ikke saadan uden videre tiltræde. Der er ogsaa en anden Betragtning at tage Hensyn til, nemlig at man ser noget mere med Befolkningens Øjne paa Sagen, naar man bor i dens Midte, end naar man bor fjernere. Det, der voldes Vanskelighederne, er jo da ogsaa, at Kommissarierne ikke alene have med Tilsynet ved de private Baners Drift at gøre, men ogsaa med Anlægget saavel af dem som af Statsbanerne, og der er det vistnok særlig, at Genen vil komme. Denne Forskel mellem Kontrollen med Drift og med Anlæg gør sig ikke saa meget gældende — ærede Medlemmer forstaa, at jeg maa udtale mig med et vist Forbehold — overfor selve Ministeriet som overfor Statsbanedriften, der har en saa væsentlig Rolle ved Anlægget af Statsbaner og ogsaa, om end ikke i samme Grad, ved Anlægget af Privatbaner, for

saa vidt nogle af dens Embedsmænd ere beskæftigede derved. Der er jo en nøje Samvirken mellem Kommissarierne og de paagældende Ingeniører, en Samvirken af en saadan Betydning, at det vil være meget generende, naar de skulle være saa langt fra hinanden, som Tilfældet vil blive, naar den ene Kommissarius skal bo i Aarhus, medens de øvrige, der have den anden Side af Sagen at varetage, bo herovre. Det er dette Hensyn, der naturligt gør Centraladministrationen betænkelig ved at bøje sig for de Hensyn, der gøres gældende fra Befolkningens Side. Imidlertid, jeg bøjer mig og lader det i alt Fald komme an paa en Prøve. I de første 5 Aar er der jo ikke Tale om noget — saa længe bliver Situationen ved det gamle —, det er først om 5 Aar, at man skal kunne forlange, at Kommissarius for de jydsk Baner flytter til Aarhus, saa først skal det ny prøves, og skulde det saa vise sig, at Genen er for stor, at det er ugennemførligt, om ikke ved Driften, saa ved Anlægene, at tilvejebringe det fornødne Samarbejde mellem dem, der skulle samarbejde, har jeg atter den Tillid til Rigsdagen, at man med Tryghed vil kunne komme til den og sige: Dette her gaar ikke, vi maa tilbage til den oprindelige Tilstand, og saa vil man sikkert ogsaa, naar Prøven er gjort, bøje sig derfor. — Den tredje Forandring, at Loven skal træde i Kraft om 5 Aar, er der ikke rejst nogen særlig Indvending imod, og det var ogsaa et Punkt, som min ærede Forgænger ikke havde nogen væsentlig Betænkelighed ved. Jeg skal derfor heller ikke dvæle videre derved.

Af disse Grunde, mine Herrer, kan jeg altsaa modtage Lovforslaget, som det foreligger og allerede ud fra det Synspunkt anbefale det til velvillig og hurtig Fremme. Jeg skal dertil føje et Par Bemærkninger i Anledning af de Ytringer, der fra forskellige Sider ere faldne, gaaende ud paa helt at forlade det Grundlag, hvorpaa det nuværende Lovforslag hviler; det gælder ikke den første ærede Taler, thi saa vidt jeg forstod, stillede han sig kun paa det Standpunkt at komme bort fra Folketingets Ændringer og tilbage til det oprindelige Forslag, men derimod fra anden Side. Overfor disse Udtalelser maa det være mig tilladt at sige, at jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at dette Forslag ikke er paakaldt fra Centraladministrationens Side, det er fra Befolkningen, fra dens Repræsentanters Side, at man har krævet en Forandring af den bestaaende Kommissariatsinstitution.